

at svare en Formindsfelse i dens Ristko. Udvalget har med Hensyn hertil ment at burde foreslaa Indførelsen i Loven af en Paragraf, gaende ud paa, at Undtagelser fra Loven kunne indbrømmes, naar det oplyses, at nogen af de Virksomheder, Loven omfatter, har oprettet Kasser eller er indtraadt i Forsikringselskaber, som med tilfredsstillende Sikkerhed yde Arbeideren mindst de ved Loven tilfikkrede Fordere, jfr. nedenfor.

Oprettelsen af en selvstændig Centralanstalt for den her omspurgte Forsikkring udelukker vel efter Sagens Natur en egentlig og nærmere Forbindelse med Sygekasserne; men der maa dog efter Udvalgets Mening lægges Vægt paa, at saa megen Samvirken tilveiebringes, som efter Forholdene er gjørlig. Uagtet Udvalget ikke har stillet Forslag om, at Bestyreren af Anstalten nødvendig skal være den samme Mand, som er Sygekassensinspektør, maa det alligevel anse det for meget ønskeligt, om denne Forbindelse maatte kunne iværksættes. Herpaa lægger man saa meget mere Vægt, som Udvalgets Flertal i Modspætning til Lovforslaget har ment at burde opstille som Betingelse for den omspurgte Forsikkring, at den Forsikkrede er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, se dels § 1, dels Forslag til ny § 4, jfr. nedenfor. Der vil herved være stabt en indre Forbindelse mellem de to Institutioner, som Lovforslaget ikke havde tænkt sig, men som naturligt maa føre til en vis Samvirken.

Som ovenfor bemærket, staar den Begrændsning, som Lovforslaget drager for den Forsikkring, det har for Die, i Forbindelse med Reglen om, at Midlerne til Forsikringen skulle tilveiebringes ved tvungne Bidrag af Arbeidsgiverne. Den Kreds af Tilfælde, for hvilke dette Princip antages at kunne gjøres gjældende, maa nødvendig komme til at udgjøre den egentlige Kerne af en Lov om Forsikkring mod de økonomiske Følger af Ulykkestilfælde, fordi der herved tilføres Forsikringsinstituttet en stor Mængde Forsikkere, der ere nødt til at indtræde, i alt Fald forsaavidt de ikke, efter Udvalgets Forslag, paa anden Maade have tilveiebragt en tilsvarende Forsikkring for Arbeiderne. Der er imidlertid ingen Nødvendighed for at indskrænke Forsikringsanstaltens Virksomhed til disse tvungne Tilfælde. Den Anstalt, der staves for disse Tilfældes Skyld, maa kunne udvide sin Virksomhed ved at tilbyde Afgang til frivillig Forsikkring udenfor den Kreds af Personer og den Kreds af Ulykkestilfælde, som falder ind under den tvungne Forsikkring. Da Udgifterne ved Anstaltens Administration bæres af Staten, uden at falde de Forsikkrede til Byrde, bør imidlertid en saadan Udvidelse

af Virksomheden være indskrænket til de ubemidlede Klasser, dette Begreb taget i den Betydning, som er angiven i Sygekasselo-forslagets § 4, og ifølge den Forbindelse, der i det Hele maa ønskes med de anerkjendte Sygekasser, bør Reglen blive, at det kun er saadanne ubemidlede Personer, som ere Medlemmer af anerkjendte Sygekasser til hvem Tilbudet om frivillig Afgang til denne Forsikkring rettes, ligesom den bør iværksættes ved Sygekassernes Mellemkomst. Ved en Ordning, som den antydede, bliver det muligt at gjøre Lovens Rammer ligesaa omfattende som Sygekasselovens. Om Rammen udfyldes, beror udenfor den tvungne Forsikkring paa den frivillige Benyttelse, og man tør maasse ikke, navnlig ikke strax, vente en meget rigelig Benyttelse. Men den første Betingelse, Tilstedeværelsen af en billig Forsikringsanstalt, for hvis Benyttelse Sygekasserne ere Medlemmer, er dog tilveiebragt, og Muligheden af videregaaende Støtte efter Erfaringens Vidnesbyrd om Trang og efter Veilighed er tilveiebragt. Nogen Fare for Staten, som ganske vist maa være Garant for Anstaltens Forpligtelser ligeoverfor de frivillige Forsikkinger, skønne vi ikke, at der er, naar Tarifberegningen sker paa samme Maade, som i et Forsikringselskab, og det til enhver Tid staar i Statens Magt at bestemme, hvorvidt den mener at kunne og burde gjøre Præmierne lavere, end en saadan Beregning vil føre til. Det er i Kraft af de anførte Betragtninger, at Udvalget har stillet Forslag om at slutte Lovforslagets første Afsnit med en Paragraf, der hjemler anerkjendte Sygekasser Afgang til paa lignende Maade, som ved Arbeidsgivernes tvungne Forsikkring, at fiktive deres Medlemmer og deres Efterladte i Anstalten mod Følger af Ulykkestilfælde, som falde udenfor hin tvungne Forsikkring, enten fordi den Paagjældende ikke hører til de Personer, hvem denne kommer til Gode, eller fordi Sikringen angaar Ulykkestilfælde udenfor Arbeidet. Til denne Bestemmelse maa da slutte sig nogle Tilfølsbestemmelser i Forslagets 2det og 3die Afsnit, der tage særlig Sigte paa denne frivillige Forsikkring.

Trods den Udvidelse af Lovforslagets Ramme, som Udvalget saaledes foreslaar, vil Hovedsagen ved det dog stede blive den Forsikkring, som Lovforslaget har for Die, nemlig Arbeidsgivernes tvungne Forsikkring af Arbeiderne mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet, dersom Lovforslagets hertil sigtende Princip godkjendes. Udvalget har troet i Hovedsagen at burde slutte sig til dette Princip. Om en Begrundelse af en saadan Pligt for Arbeidsgiveren enten